

Anna Skalická devadesátiletá

Počátkem tohoto roku oslavila významné životní jubileum RNDr. Anna Skalická, vlídná dáma, které blízcí přátelé neřeknou jinak než Aťa. Kdybychom měli vybrat jednu vlastnost, která paní doktorku nejlépe charakterizuje, byla by to právě vlídnost – vůči studentům, kteří zažili její výuku dendrologie či užitkových rostlin, vůči kolegům a spolupracovníkům i případným oponentům. Kdo z těch, kteří ji znají, zažil paní doktorku někdy opravdu rozčilenou? A když už se tak stalo, stejně i při tom rozčilení zůstala vlídná.

Ani v letech mezi osmdesátkou (viz Živa 2012, 3: XLII–XLV) a devadesátkou nezůstala sedět s rukama v klíně a je nadále činorodá. Důkazem budiž její publikační

činnost. Společně s Václavem Větvičkou sepsala Botanický slovník (Aventinum 2012), ve spolupráci s nedávno zesnulým Václavem Zeleným připravila publikaci Okrasné keře a jejich použití (Aventinum 2019), kterou ilustracemi doplnila Anna Skoumalová, nebo se autorsky podílela na knize Neznámá tvář Prahy – příroda a rostlinstvo (Dokořán 2014), spolu s Jarmilou Kubíkovou, Jiřím Křížem a Lubomírem Hroudou.

Stále dochází pravidelně (s výjimkou prázdnin každé úterý) na katedru botaniky Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy a za své si vzala vpravdě olbřímí úkol – zpracovat a zpřístupnit z hlediska české floristiky nesmírně cenný herbář svého manžela Vladimíra Skalického (viz Živa

1 Anna Skalická s jedním z pravnoučat
2 Oslavenkyně v kruhu nejbližších přátel při setkání k devadesátinám. Foto z archivu Z. Heilkové (obr. 1 a 2)

3 Jednou ze skupin, kterým se Anna Skalická vědecky věnovala, je rod *Cytisus*. Zde kvetoucí čilimník černající (*C. nigricans*) na okraji lesního porostu u Hustiřan ve východních Čechách. Foto M. Ducháček

1993, 4: 189). Obsahuje řádově několik tisíc herbářových položek doplněných jen velmi provizorními schedami. To znamená vzít každou herbářovou položku, rozšifrovat manželův velmi obtížně čitelný rukopis (kdo jiný by to ale dokázal lépe?) a s pomocí jeho terénních zápisníků (kterých je několik desítek) a turistických map vytvořit použitelnou lokalizační sběru. Vydatným pomocníkem v této práci jí je náš herbářový kolega *Echium*, tedy Jiří Hadinec.

Její milovanou aktivitu – cestování za přírodou a památkami po krajích českomoravských, evropských i těch za hranicemi kontinentu – bohužel v posledních letech poněkud limitují neduhu spojené s věkem, nicméně i tak se občas jejím přátelům podaří paní doktorku vyvézt tu do Krkonoš, tu jinam. I těch schodů v budově katedry botaniky v Benátské 2 je v tomto směru více, než by bylo třeba.

Milá paní doktorko, dovoluji si Vám jménem svým i kolegů z herbářů a katedry botaniky popřát v následujících letech hodně radosti, jak té botanické (např. z barev a vůní rozkvetlých keřů v pražských parcích), tak i té z běžného (ještě mnoho vydařených koncertů a divadelních představení) a rodinného života (čas strávený s vnoučaty a pravnoučaty).

Zmiňovanou vlídnost a odbornou erudici Ati Skalické jsme zažívali a oceňovali i v Živě, když v letech 1996–2015 působila v redakční radě, recenzovala botanické, především dendrologicky zaměřené články a sama autorsky přispívala (již od r. 1967).

**Milá Aťo, připojujeme se k přání a děkujeme za společné roky se Živou!
Redakce a redakční rada**

